

ÚVOD

PO ČESKÝCH A MORAVSKÝCH VESNICÍCH běhají tisíce malých fotbalistů, kteří sní o tom, že jednou budou hrát profesionálně, dostanou se do některého ze zahraničních klubů a budou oblékat dres české reprezentace. Většině z nich se sice jejich sen nesplní, ale že to není zas až taková utopie, potvrzuje životní příběh jedné z nejvýraznějších postav české fotbalové historie – útočníka Jana Kollera.

Příběh fotbalisty, který s kopanou začal na venkovském hřišti, procházel okresními týmy, aby se přes angažmá ve Spartě dostal do zahraničí, kde se stal hvězdou a později i nejlepším střelcem v historii české reprezentace.

Příběh vyučeného automechanika, kterému kromě velmi dobrých fyzických dispozic pomohla k hvězdné kariéře také určitá porce náhody. Prostě byl ve správnou dobu na správném místě, kde potkal správné lidi.

Příběh kluka z vesnice, který světu dokázal, že skvělý fotbalista nemusí být vždy jen nafoukanou primadonou. Že může být „obyčejným člověkem“, který si více než slávy váží vlastní rodiny.

Příběh hodného Honzy, kterému se posmívali kvůli jeho dvoumetrové výšce, kterému málokdo věřil. On však vírou ve vlastní schopnosti a poctivou dřinou proměnil svou vyčnívající postavu v hlavní přednost a stal se jedním z nejdominantnějších hráčů nejen českého, ale i světového fotbalu.

Přitom stejně jako stovky tisíc dalších kluků začínal s tím, že po škole hodil tašku do kouta a utíkal si zakopat na místní hřiště.

Osobně jsem měl tu čest se s Honzou Kollerem několikrát setkat a vždy mě fascinovalo, že přestože ve své kariéře dokázal téměř vše, o čem fotbalista sní, nikdy to na sobě nedal znát. Stále se choval přátelsky, neodmítl se zájemcům podepsat či se s nimi vyfotit. Kdo od něj čekal, že bude nosit nos nahoru,

když nastřílel v dresu národního týmu víc branek než kdokoli jiný před ním, ten by se hodně zmýlil.

Dokonce bulvární deníky těžko hledaly, co by na Kollera vyhrabaly. O to více to pak schytával, když v zápalu boje na hřišti ztratil nervy a nechal se vyloučit. Nikdo nezmění, že si většina fanoušků bude Jana Kollera pamatovat jako „hodného Honzu“, dobráckého „Dina“, ale především vynikajícího fotbalistu.

Proto když jsem dostal nabídku napsat knihu o Janu Kollerovi, ani na chvíli jsem nezaváhal. I pro mě byl stejně jako pro mnohé další amatérské sportovce velkým vzorem. Jeho kariéra je totiž důkazem, že vůle, pracovitost, bojovnost a osobní odvaha mohou překonat i nepřízeň okolí a že dokážou vlastní „handicap“ utlumit natolik, že se stane spíš výhodou.

Životní příběh Jana Kollera především dokazuje, že je třeba vždy jít za svým snem! I když se už zdá, že se stává nedosažitelným. Nikdy nemůžete vědět, co se přihodí druhý den, koho zrovna potkáte... Třeba se váš život od základů změní, splní se váš nejtajnější sen stát se jedním z nejlepších fotbalových útočníků světa.

SMETANOVA LHOTA A CESTA K FOTBALU

KDYŽ SE ŘEKNE JAN KOLLER, většině fanoušků se zároveň vybaví Smetanova Lhota. Malá vesnička nedaleko Písku je také na svého nejznámějšího obyvatele náležitě pyšná a jmenovala ho svým čestným občanem. A téměř vždy, když televize vysílala zápas, v němž Honza Koller hrál, se obyvatelé vesnice sešli v místním hostinci U Chmelu a pořádně fandili. Ostatně v hospodě najdete i Kollerův obraz v životní velikosti.

Jeho propojení s touto vesnicí dokonce došlo tak daleko, že Honza bývá všeobecně považován za rodáka ze Smetanovy Lhoty.

Pravda je však taková, že se syn Jan Haně a Petrovi Kollerovým narodil 30. března 1973 v Praze, kde prožil prvních šest let svého života.

„Bydleli jsme ve Vodičkově ulici nedaleko Václavského náměstí. Do Smetanovy Lhoty jsme jezdili jen na víkendy na chatu,“ vzpomíná na rané dětství Jan Koller.

Jeho otci se život na venkově tak zalíbil, že se rozhodl chatu přestavět na rodinný domek a odstěhovat se do Lhoty natrvalo.

„Celá rodina jsme Pražáci. Do Lhoty jsme přišli, když Honzovi bylo šest let. Stal se z toho tady náš pravý domov. Honza proto přijal to, že se o něm mluví jako o rodákovi ze Smetanovy Lhoty,“ vysvětluje Petr Koller starší.

Nebýt přestěhování do Lhoty, zřejmě by český fotbal přišel o jednu ze svých hlavních hvězd. S fotbalem totiž Honza začal právě až tady.

„Nebýt vesnice, tak bych snad ani nekopal. Asi není náhoda, kolik hráčů vyrostlo mimo velká města. Jedinou náplní našich volných chvil bylo honit se za míčem,“ uvedl úspěšný útočník, když v roce 2000 přebíral cenu pro nejlepšího fotbalistu České republiky.

„Nikdy nezapomenu, jak jsem byl šťastný, když ve Smetanově Lhotě založili žákovské družstvo. Tahle událost mi v paměti zůstane nadosmrti. Zvláště to, když jsme dostali opravdové dresy. První gól jsem dal už jako šestiletý při přáteláku v sousedních Miroticích.“

Zatímco v Praze by možná začal hrát lední hokej, který se později stal jeho velkým koníčkem, nebo tenis, basketbal či nějaký jiný sport, ve Smetanově Lhotě naprosto propadl fotbalu. Ze školy přiběhl domů, hodil tašku do kouta a utíkal hrát se svým o šest let starším bratrem Petrem a dalšími kluky na místní hřiště.

Tehdy si hrál na francouzskou legendu Michela Platiniho, který byl velkou světovou hvězdou, když v roce 1984 dovedl Francii k titulu mistrů Evropy. *„Tenkrát se o Francouzích hodně mluvilo, a hlavně o Platinim. Moje šikovná maminka mi vyšila na modré tričko francouzský znak s tím typickým kohoutem a na záda našila Platiniho desítku. A když jsem si pak tohle tričko oblékl, připadal jsem si jako fotbalový bůh,“* přidal Koller vzpomínku na své dětství.